

zbor

ek

Odpora se nam želostna bodočnost, ako se
ponesreči ta zadnji in odločilni poskus. Želimo
torej iskreno, da bi se posrečil in da bi parla-
ment deloval za sebi v čast, avstrijskim naro-
dom na korist.

Angleški državni dohodki so med vlada-
njem kraljice Viktorije poskočili od 52½ milijo-
nov funtov šterlingov na 112 milijonov, inozem-
ska trgovina od 125 milijonov funtov šterlingov
na 738 milijonov, industrija se je početvorila in
ljudsko premoženje je od 4000 milijonov naraslo
na 10 000 milijonov funtov šterlingov, med tem

"Pošast, terdamana! Kdo bi se vas nadejal! Fruštika! pravite? Kdaj je bil Boštjan še brez fruštika! Dobra telečja jetra imam."

„Himmel sankt Jernej! tā rača je pa skoraj boljša, nego so bila Boštjanova jetra“, ogласi se Repotač. „Le pijmo ga, zelo je dobro namazano!“.

ko so se državni dolgovi izdatno znižali. Naravno je, da ima Anglija ta važen napredek zahvaliti v prvi vrsti raznim iznajdbam, ki so pomnožile produkcijo in dvignile trgovino.

Za vlade kraljice Viktorije so Angleži razširili svoje gospodstvo v Kanadi do Severnega in Tihega morja. Avstralija, kamor so pred pol stoletja izvažali le izvrhek človeštva, je danes velika, cvetoča državna zveza pod angleško zastavo, v Afriki, kjer so imeli Angleži poprej v svoji posesti le Kapstadt in ozek rob ob zlatem obrežju, je zdaj polovica vse zemlje pod njihovim gospodstvom. Iz trgovske družbe v Kalkuti v Vzhodni Indiji se je razvilo ogromno cesarstvo, ki šteje 200 milijonov prebivalcev in ki stoji pod upravo angleške vlade.

Kraljico Viktorijo bi zgodovina imenovala presrečno, ko bi bila zatisnila oči pred dvema letoma, pred bursko vojsko, ki so jo pričeli angleški državniki, dasi se je kraljica sama temu ustavljala. In ravno ta vojska je bila neposreden vzrok njene smrti. Pravijo, da je njen sestanek z lordom Robertsom, ki je smatral za svojo dolžnost, da kraljici odkrije pravo sliko žalostnega položaja angleške vojske na južno-afriškem bojišču, kraljico tako pretresel, da jo je napadla huda živčna bolezen, ki je končala s smrtjo. Razžalostilo jo je najbolj to, ker je spoznala, da njej, ki se je vedno protivila bojevanju z Buri, niso povedali prave resnice o položaju na bojišču, ter ni slutila, da je to stanje za Angleže mnogo žalostnejše. Ni ji bila prihranjena tuga radi nesrečnega bojevanja, pač pa ji je bila prihranjena vsaj tuga nad morebitnim končnim porazom Angležev.

Celjske in štajarske novice.

(Naša kluba v državnem zboru.) Od merodajnega vodstva se nam piše: Slovenski poslanci v državnem zboru se niso, kakor je želel slovenski narod, zbrali vsi v enem jugoslovanskem klubu, ampak so se razcepili v dva kluba: „Slovanski centrum“ in „Hrvatsko slovenski klub“. Z ozirom na to razcepljenje moramo izjavljati: Štajarski Slovenci obžalujemo, da imajo slovenski državni poslanci na Dunaju dva kluba, ter gojimo vročo željo, da bode kmalu našli pot, ki jih dovede vse, gotovo pa štajarske slovenske poslance v eden združen klub. Pozivljamo pa naše somišljenike, naj opuste vsake izjave za enega ali drugega poslanca, dokler se ne najde sporazumljenje.

(Napadi na naša poslance prof. Robiča in dr. Ploja.) List „Slovenec“ v Ljubljani si je privoščil omenjena naša poslance na najostudnejši način iz golega maščevanja, ker se nista slepo podvrgla dr. Šušteršičevim ukazom ter nista stopila v njegov klub. Dr. Šušteršič in njegovi somišljeniki pa so pozabili, da smo v prvi vrsti, pač mi štajarski volilci poklicani hvalliti ali grajati postopanje svojih poslancev. Mi

pa po ogromni večini odobrujemo moški in trezni korak obeh omenjenih naših poslancev. Ni se nam zdelo potrebno priobčevati vseh po bvalnih izjav, ki smo jih dobili pri tej priliki. Le posamezne korporacije in politična društva, katera vodijo o kranjskem diktatorju Šušteršiču slabo poučeni ljudje, ne strinjajo se z nami. Kam pa bi tudi naj pristopila naša poslanka, ako ne h „Hrvatsko-slovenski zvezi“, ki je hotela združiti vse Jugoslovane brez razlike domačega strankarstva, dočim je dr. Šušteršič ustanovil svoj klub iz prozorno sebičnih namenov ter proglasil v naprej, da imajo vstop le možje, ki se mu slepo pokorijo v strankarski gonji. Ali bi ne bili naši poslanci s pristopom — kar sta žal storila Žičkar in vitez Berks, a zadnji je že baje spoznal prenašljivost ter zapustil Šušteršičev klub — prenesli takozvani „kranjski prepir“ tudi k nam. Kdor se tedaj zgraža nad taktnim postopanjem naših poslancev prof. Robiča in dr. Ploja, pri tem pa naglašajo potrebo sloge, ta ni odkrit ali pa — kratkovidnež. Ime dr. Šušteršiča je za štajarske Slovence zaničevalno, ker so nam znani dokazi o njegovi narodni in verski prepričanosti, ki je — hlumba.

(Interpelacije naših državnih poslancev.) V seji dne 12. t. m. so interpelovali: Poslanec Robič in tovariši zaradi slabega mostu v Mariboru ter gleda odprave eraričnih mitnic. Poslanec Ploj in tovariši zaradi nezakonitega postopanja ljutomerskega okrajnega glavarja v zadevi zaplembe zastave celjskega „Sokola“, a vitez Berks je interpeloval pravosodnega ministra v zadevi jezikovnega kurza nemških avskultantov v Celju.

(Vstopnice za maškarado „Celjskega Sokola“) se bodo prodajale razen zvečer pri blagajnici tudi na dan maškarade v nedeljo, 17. t. m. v čitalnici v „Narodnem domu“ od 1—3 ure popoldne. Zlasti opozarjamo vse p. n. celjske obiskovalce maškarade, naj si omislijo vstopnice poprej, da bode zvečer pri blagajnici kontrola tem laglja. Še enkrat pa naglašamo, da bode vstop dovoljen samo vabljenim in se bode vstopnice le proti izkazu vabila na dotično ime. Nihče izmed častitih vabljenecv pa naj ne zamudi te prilike, ogledati si veleznanimive skupine in druge posebnosti letošnje maškarade, ki bode po originalnosti mask nadkrililo celo vse svoje prednice. Na svidenje torej v nedeljo na „Sokolovi maškaradi!“

(Plesni venček) „Delavskega podpornega društva“, ki se vrši v soboto, dne 16. t. m. v gostilni g. Strašeka v Gaberjih, obeta biti, sodeč po živahnem zanimanju, prav zabaven. Odbor se je potrudil, da bode „venček“ vseskozi živahen, ter da bode popolnoma zadovoljil vse udeležnike. Z ozirom na to, da je eventuelni prebitek namenjen v podporo obolelim članom, vabijo se tem potom še enkrat vsi člani, ter prijatelji „Delavskega podpornega društva“ k mnogobrojni udeležbi

(Narodni pleskar in slikar.) S prvim marcem našli se v Celju narodni pleskar in slikar, g. Karol Makovec iz Ljubljane, o katerem gre glas, da je jako spreten in izvrsten v svoji stroki. Opozarja se torej že zdaj na tega obrtnika, da mu Slovenci prihranijo delo. Dozdaj smo Slovenci v Celju in velikem delu Spodnje Štajarske dajali delo nekemu Jožefu Ledinek. Ta Ledinek je rodom Slovenec, Slovenci so ga podpirali ter mu dajali zaslužek za ugodno eksistenco, pri gradbi „Narodnega doma“ je veliko zaslužil; povsod pri Slovencih je dobil delo. Ta mož pokazal je pri zadnji državno-zborski volitvi svojo pristno „nemško“ kri. Postavil se je kot „wackerer deutscher Mann“ med naše zagrizene sovražnike ter volil dr. Pommerja. Sicer smo že prej večkrat začeli dvomiti, ali je Jože Ledinek res narodne zavesti, zdaj pa je popolnoma pokazal, kam spada.

(Celjski magistrat) že več let sem ne pusti popraviti žlebovja na „nemškem“ gimnaziju, tako, da v deževnem vremenu ter sedaj, ko se tali sneg na strehi sploh ni možno iti po pločniku ob zidu. Moraš se torej ogniti v Savinsko ulico, katera niti ne zadostuje za promet z vozovi in je tako blatna, da lahko v blatu obtičiš. Če mestni urad nima potrebnega denarja, bi mu priporočali, da poprosi podpore pri „Sülmarki.“ —

(Letošnji vojaški nabori za celjski dopolnilni okraj št. 87) se vršijo sledeče dneve: Ptuj, (mesto) dne 18. sušca, ptujska okolica 19., 20., 21., 22., 23., 24., 25. in 26., Rogatec 27. in 28., Šmarje 29. in 30. sušca. Kozje 1., 2. in 3. aprila. Brežice 9. in 10. aprila. Celje (mesto) 13. aprila. Celjska okolica 14—20. aprila. Marenberg 22. in 23. aprila. Slo. Gradec 24. in 25. aprila. Šoštanj 26. in 27. aprila. Ormož 29. in 30. aprila. Ljutomer 1. in 2. maja. Gor. Radgona 3. in 4. maja. Konjice 6. in 7., Vransko 8. in 9. maja, Mozirje 10. in 11. maja.

(Pohvalno priznanje deželnega šolskega sveta) so dobili v ptujskem okraju za zidanje petih novih šolskih poslopij naslednji gg.: okr. glavar baron Apfaltrern, okr. šol. nadzornik Iv. Ranner, župan Jurij Lovrec in krajni šolski načelnik Mart. Lajh v Polensaku, župan Al. Goljat in kraj. šol. načelnik Mih. Beranič v Crkovi in nadučitelj ter kraj. šolski načelnik pri Sv. Jurju pod Donatom Simon Sekirnik.

(Duhovniške premembe.) Župnijo v Polčanah je dobil g. Ivan Mlasko, kaplan v St. Janžu na Drav. polju, ono pri Bolfenku v Slov. goricah pa g. Josip Ilašič, kaplan v Žalcu. Župnijo Kamnico pri Mariboru je dobil g. Iv. Wolf, kaplan v Zabukovju pri Sevnici.

(Razpisana učiteljska služba.) Na trirazredni šoli v St. Vidu pri Planini (III. plač razr.) popolniti je stalno edno učiteljsko mesto. Prošnje do 15. sušca.

(Na Teharju) priredi ondoto „Kat. slov. polit. društvo“ v nedeljo 24. februarja t. l. ob 3.

„Sapermiš te te! Ta veržinka pa dobro diši. Hvala gospod Žakelj, za njo! Danes pušim prvič.“ spregovori mladi Flori, držeč se kakor vojskovodja po zmagonosni bitki. —

Gospod Žakelj poravnava račun in hajd naprej. Pred Belocerkvijo kriči:

„Franc! Kam pa voziš? Semkaj, semkaj. Ti ne vidiš, da kaže roka na levo? Tja gor gremo. Tam je vdova, mojega dobrega, dobrega prijatelja, moram jo videti zopet enkrat. Bomo malo „frustikali.“ —

Dobro jutro, mama, dobro jutro! Kako, kako? Imate li kaj „frustikali?“

„O, srečna zadnja ura! Sem mislila, da so že davno mrtvi, ko jih nič k nam ni! — „Frustika“, pravijo? — La hočejo prekajena svinjska rebra s kislim zeljem?“ —

„Boste pripravili za mene, za mladega Flori, za Ropotarja in za Franca, pa — zahtevam malo, kadi.“

„Himmel sankt Berni!“ Kakor bi bil moj imendan! Danes ga naj lahko morda pogostim, ni zvečer glava človeka, ki je tako —“

mano. — Danes je fletno, Himmel! Vse za do movino! Le še en božji literček — se bom že varoval, da se ga ne bom nalezal, ali pa on mene. Le sem z vinom — jaz plačam vse!“ —

Gospod Žakelj hiti poravnati račun, na kar se odpeljejo.

V Dobruški vasi pozdravi stari Koren našega gospoda Žaklja:

„O, Bog daj, Bog daj, gospod Žakelj! — Jezes Nazarenski, kako ste vendar debeli! Se li nečete pri meni malo ustaviti — po stari navadi? Imam dobro kapljico.“

„Franc ustavi! Gremo dol. Bomo malo „frustikali.“ — Kaj pa imate?“

Korenova žena se oglasi izza gospodarjevega hrbita:

„Kaj pa hoče ta mestna lakota? Nekaj pečenke imam.“

„Boste pripravili za mene, za mladega Flori, za Ropotarja in za Franca“ naroča gospod Žakelj.

„Sapermiš! Na vama, mame je omotilo vino, ali —“

Po tem blodenju dospejo vsi v Bučko, kjer zapelje Franc v staroznano gostilno.

„O, gospod Žakelj, gospod Žakelj!“ Pozdravlja se od vseh strani. „Že strašno dolgo jih ni bilo pri nas. Li imajo kako kupčijo?“

„Ta le dva krampa sem pripeljal na sejm, da ju prodam. Jaz ju ne maram več; kupiti čem pozneje edenkrat na Hrvatskera par drugih.“

„Saj danes dobro kaže, komaj je edna ura, pa že vse vrvi po sejmišču.“

„Franc! Sedaj bomo najprvo malo „frustikali“ potem pa boš konja dobro osnažil pa na sejm peljal!“ —

„Mama! Kaj pa imate dobrega?“

„Jubo pa purančka.“

„Boste pripravili za mene, za mladega Flori, za Ropotarja in za Franca.“ —

Po obedu pelje Franc dobro osnažena konja na sejm, Ropotar pa vleče svojo kobilo za njim. Mladi Flori spremlja oba.

Na sejmišču ni bilo drugega slišati nego pokanje rok in upitje prodajalcev in kupcev.

Naki trije konji zavzamejo prostor in Ropotar se hitro preloži, ki je dohvil prodajalcevo kobilo.

popoldan v šolskih prostorih svojo običajno letno zborovanje. K mnogobrojni udeležbi vabi najvljudnejše odbor.

(Teharje.) Nekaj let je proteklo, odkar so Slovenci zavzeli prvo mesto v občini, a to ne z malim trudom, še danes se vidijo sledovi svoječasne zavednosti in požrtvovalnosti naših narodnjakov. Plodomosno delovanje slovenskega občinskega sveta je znak, da ne more in ne sme priti več občina v roke nemčurjem, kateri se že zdaj prav pridno pripravljajo na občinsko volitev, ki bo v začetku aprila t. l. Kakih sredstev se nasprotniki za svojo agitacijo poslužujejo, kaže sledeče: Pred nekaj dnevi šel je kmet L. od Sv. Ane v Štore v tovarno nekaj železa kupiti. Isto se mu je nemudoma izročilo, kar ni v navadi, kajti večkrat mora kupovalec iti od Poncija de Pilata, prej ko se tui železo odda in zaračuna, a v tem slučaju bila je izjema. Ko je kmet vprašal za račun, reče mu ravna telj Jellek: „Dich kostets nichts, aber mit uns must du wählen.“ (Tebe nič ne velja, pa z nami moraš voliti) Ta slučaj je dovolj jaseen, kako napeljujejo nemškutarji vodo na svoj mlin. Omenjeni slučaj naj bo vsem onim omahljivim Slovincem, kateri se še niso zavedli, kaj so in kaj je njih dolžnost, migljaj, da tudi oni pridejo do prepričanja, da je tukaj slovenska zemlja, na kateri probujeni slovenski narod gospodari, ne pa tlačani, kakor se je žalibog mnoga stoletja poprej godilo. Torej brez izgovora, vsakega Slovence je dolžnost, da pride na volišče ter glasuje za narodne moze!

(Savinska posojilnica v Žalcu) je imela v pretečenem letu denarnega prometa 1.008.164 K 10 h, ne pa 633.377 K 42 h, kakor smo pomotoma zadnjič poročali.

(Pevsko društvo „Braslovče“) priredi v nedeljo, dne 17. t. m., ob 3. uri popoldne, v prostorih gosp. Fran Grada tombolo in veselico z naslednjim sporedom: 1. Tombola. 2. Petje moškega in mešanega zbora. 3. Prosta zabava in ples. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Šaleška čitalnica v Šoštanj) priredi v nedeljo, dne 17. t. m., ob polu 8. uri zvečer v hotelu „Avstrija“ pustno veselico s sledečim sporedom: I. „Mož domu“. Šaljivi prizor. Nastop raznih mask in šaljivih skupin in drugi zabavni program. II. Ples. Na veselo svidenje! Odbor.

(Razširjena šola.) Dvorazrednica v Dolu pri Hrastniku razširi se v trirazrednico.

(Bralno društvo v Studenicih) ima v nedeljo, 17. dan svečana t. l. letni občni zbor v šolskih prostorih.

(V Studenicih) je umrl dne 12. t. m. zvečer tržan Štefan Zupančič. Pokojnik bil je vrl narodnjak in zvest naročnik „Domovine“.

(V Slov Gradcu) bodo zidali novo šolsko poslopje ter je razpisana ponudba za celo stavbo v znesku 64.428 K do 23. t. m.

(Ptujška narodna čitalnica) priredi v nedeljo, dne 17. svečana v svojih prostorih samski

ples. Tolaleta ples. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Bralno društvo v Majšpergu) ima v nedeljo, dne 17. svečana t. l. po popoldanskem običaji svoj letni občni zbor s sledečim sporedom: na to se vrši ob 6. uri zvečer v prostorih gosp. Vobnerja veselica z gledališko igro, petjem, govori in prostoro zabavo. K obilni udeležbi vabi vljudno odbor.

(Pri Sv. Juriju ob Ščavnici) se je poročil načelnik gasilnega društva p. Matej Čagran z gđc. Ljudmilo Špančev. K poroki so mu društveni udje nastopili kot častna straža.

(Bralno društvo pri Sv. Juriju na Ščavnici) ima svoj redni občni zbor dne 17. svečana t. l. popoldne ob 3. uri v društveni sobi, t. kojemu se vsi udje in prijatelji društva vljudno vabijo. — Gornjeradgona posojilnica je poslala društvu 20 kron, za ta blagi dar izreka v imenu bralnega društva tem potom prisrčno zahvalo. Odbor.

(Občinski odbor arediškega trga) je v seji dne 12. t. m. soglasno izrekel svoje obžalovanje, da se je kranjski razpor zanesel tudi na Dunaj, in da so se v istega vpletli tudi nekateri naši spodnještajarski poslanci; zajedno izraža tudi iskreno željo, da bi naši poslanci poslopali složno ter se pridružili vsi „Hrvatsko-slovenskemu klubu“, kjer jim je tudi osigurjeno delovanje na podlagi našega starega gesla „Vse za vero, dom, cesarja!“ Zupanstvo.

(G. Nagy noče več županovati Mariboru) Dne 11. t. m. se je vršila v Mariboru volitev župana. Dosedanji župan Aleks. Nagy je vkljub dvakratni izvolitvi odločno odklonil to čast, češ, da ni več v stanu zadostiti sedanjim zahtevam. Take zahteve so najbrže nastale, odkar se eden del svobodnih meščanov ne pusti več slepo vladati nemško nacionalni peščici. Volitev bo zopet v 8 dneh.

(Štajarska v državnem proračunu.) V finančnem proračunu za leto 1901 je zopet najbolj vpoštavana Gornja Štajarska. Na Spodnjem Štajarskem so stavljene vsote za sledeče pravice: most čez Muro pri Čmureku 10.000 K, regulacija Mure od takozvanega prevoza pri Kellendorfu do ogrske meje 87.000 K, za zdrževanje regulacijskih naprav pri Muri od Gradca do ogrske meje 90.000 K, za regulacijo Drave od Maribora proti iztoku 50.000 K, za regulacijo Drave pri Frankovcih 31.000 K, nova stavba okrožnega sodišča v Mariboru 400.000 K, novo jetniško poslopje v Slov. Bistrici 5000 K, za nakup nekega zemljišča za uradno stavbo v Šmarju 500 K.

(Graški magistrat.) Graška tetka, alias „Tagespost“ je kar iz sebe, ker smo v našem listu nekoliko označili postopanje graških magistratnih uradnikov povodom ljudskega štetja. V svoji številki z dne 13. svečana 1901 pravi ta list, da se v oni notici predbaciva graškemu magistratu zloraba uradnega dostojanstva. Ako je „tetka“ tega mnjenja, nimamo mi nič proti

temu. Da pa bude imela zopet povod, delati se nam hoče, navedemo naj 3. sledeči slučaj: Komisar pride pregledovat v stanovanje, jeli so vsi podatki resnični. V stanovanju neke znane gospe najde v polu pri sinu vseučiliščniku in pri gđc. hčeri v rubriki za občevalni jezik zapisano „slovenski“. V sveti jezi prečrta to komisar ter zapise „nemški“. Vsak protest od strani dotične gospe bil je zaman, sin in hči sta postala iz Slovencev Nemca. Kaj li poreče „graška tetka“ k temu? V njeno tolažbo ji pa lahko povemo, da bodemo, ko nam enkrat slavni magistrat naznani kolikerkim Slovincem da je milostno dovolil obdržati slovenski občevalni jezik, postregli z jako neljubimi številkami.

Poročilo

o LX. redni glavni skupščini okrajnega zastopa gornjegrajskega.

Dne 27. decembra minulega leta bila je v okrajni pisarni v Gornjemgradu šestdeseta redna glavna skupščina, katere se je udeležilo 23 okrajnih zastopnikov. Predsedoval je okrajni načelnik gospod Franc Šarb — zapisnikar bil je tajnik okrajnega zastopa gosp. Franc Podbrežnik.

Najpoprej se je prečital zapisnik 59 izvanredne glavne skupščine, dne 26. julija 1900, kateri se je v popolnem obsegu odobrila.

Nato so poročali računski pregledovalci o okrajnem računu, ki se je po nekaterih pojasnilih s strani g. načelnika potrdil.

Proračun za l. 1901 se je soglasno sprejel, in sicer z dohodki 34.696 K 38 vin. in stroški 42.499 K 36 vin. Dobrodo so: 1. Okrajna priklada k vsem neposrednim davkom 21.996 K 38 vin. 2. Deželna podpora za okrajne ceste II. razreda in za mestove 3000 K. 3. Upno započetje in slučajnosti 9700 K. Stroški bili bi sledeči: Upravni stroški 1750 K, za okrajne ceste in mostove 18.700 K, podpora občinam v cestne namene 4700 K, donesek k regulaciji Savinje 60 K, za ljudsko prosveto 4049 K 36 vin., za miloščine in sanitarne zadeve 2500 K, za povzdigo živinoreje 600 K, za redarstvo in požarnim brambam 640 K, za vojaške stvari 120 K, upno ravnanje 8320 K, ostanek na donesku k ustanovi deželnih milosrdnih naprav povodom 50letnice cesarjeve štirskemu dež. odboru 600 K, dijaški kuhinji v Celju in „Podpornemu društvu“ za spodnjo gimnazijo v Celju po 100 K, nepričakovane slučajnosti 100 K.

Okrajne priklade ostanejo iste kot lani namreč 40%. Proračun okrajnega ubožnega zaklada za leto 1901 se je soglasno sprejel z dohodki 2460 K in ravno tolikim stroški.

Občina Mozirje prosi okrajni zastop za izplačevanje obljubljenih subvencije 400 K in za zvišanje iste. Na predlog g. Anton Turnišeka se ta prošnja odbije, ker se bo subvencija po 400 K prihodnje leto (t. j. 1901) izplačala.

Visoka, dobro rejena, elegantna konja sta jim imponirala.

Ogledujejo ju na vse strani, poskušajo ju v teku pogledujejo drug drugega.

„Koliko sta ta konja?“

Franc pogleda Ropotča, Ropotč mladega Floréta, mladi Floré Franca.

Gospod Žakelj ni bil povedal, koliko hoče imeti za konja — Kje pa je vendar?

Ropotč teče na edno stran, mladi Floré na drugo. Pretečeta, preiščeta celo sejmišče — gospoda Žaklja ni. Grešta v vas, od hiše do hiše, povprašujeta, iščeta — nikdo ni videl gospoda Žaklja.

V gostilni so dejali, gospod Žakelj so po obedu izginili, ne da bi kdo za nje vedel.

Kaj je storiti? — Čakati ni.

Ugibali so Franc, mladi Floré in Ropotč, kako bi konja cenili, da bi gospod Žakelj ne bil bud.

„I!“ pravi mladi Floré, „dvisto je vreden vsak!“

„Konja sta štiri sto“ se odreže Franc proti Lahom.

Sučejo se sem in tja; ta nekaj odbije, drugi zopet nekaj pridene, mladi Floré posega s svojim strokovnim jezikom, izdatno vmes. — Kupčija je gotova.

Konja so takoj odgnali in Franc je spravil tristo in petdeset goldinarjev.

„Za pet ran božjih!“ tarna Franc, „ako bo to premalo!“

„Himmelsankt Jernej!“ preklinja Ropotč. „Vsi bomo tepeni.“

„Sapermiš te te“ mrmra mladi Floré. „Ne bo prav, ne!“

Vsi trije junaki jo strahom brišejo nazaj v gostilno.

„Li še ni gospoda Žaklja?“

„Ni jih bilo nikjer videti.“ — Vendar de modra gostilničarka „še gor v „štibelc“ grem gledat —“

Junaki jo spremljajo.

Ko se vrata odpro, pokaže se tragikomičen prizor.

Na postelji leži na hrbtnu gospod Žakelj z na trebuhu prekrizanima rokama, iz njega pa žvižga in brizga, kakor iz parostroja. Obraz se izza trebušnega Himalaja niti videl ni.

Mladi Floré in Ropotč porineta Franca v sobo, rekoč:

„Le ti opravi! Pa glej, da dobro spraviš, kar dobiš!“

Sama ostaneta z gospodinjo na varnem pragu.

„Gospod! — Gospod! — Gospodood!“ gre crescendo iz ust Franca. „Za božjo voljo, kaj pa delajo tukaj?“

Gospod Žakelj se prebudi.

„Saj vidiš, da spim!“

„Zakaj pa niso prišli na sejm? — Konja smo prodali.“

„Kaj je bilo mene treba tamkaj, saj ste bili trije! Koliko sta vrgla konja?“

„Jezes, gospod — ne vem, ako jim bo prav!“

„Jaz te vprašam, koliko sta vrgla konja!“

„Tristo in petdeset!“

Gospod Žakelj se zvali s postelje in zakriči:

„Jezes Nazarenski! To je goljufija — to je lumparija — tu imaš edensto goldinarjev — teci za Lahi in daj jim to nazaj! Konja sta štatljiva — dal bi ju bil za petdeset goldinarjev. Teci, teci — Jezes, Jezes! Kolik greh je to!“ —

„Gospod! Bog ve, kje so že Lahi. Zajahali so svoje konje, pa so odgalopirali.“

Ko sta druga dva junaka izprevidela, da se jima ni nič bati, sta se približala gospodu Žaklju, potrjujoč zadnje Francove besede.

„Kaj se če!“ vzdihne gospod Žakelj, „kupcev ne poznamo, oni pa nas ne. — Vdajmo se

Podpornemu društvu za gimnazijske dijake v Mariboru se na predlog g. Anton Levar podeli edenkratna podpora 10 K.

Trnovčanom in občini Kokarje se dovolijo napraviti nove brvi čez Savino pri Trnovcu 25 K podpore.

Dovolile so se posameznim občinam pobirati sledeče občinske doklade: Ljubno 60% (lani 60%), Mozirje 60% (60%), Luče 60% (30%), Sotčava 50% (55%), Gornji Grad 50% (50%), Novašnja 45% (45%), Rečica 40% (40%), Bočna 40% (40%), Kokarje 40% (40%).

Občina Ljubno je zaprosila pobirati 99% doklado in se je ista prošnja s proračunom vred odposlala deželni odboru v dovolitev.

Odbornik g. Anton Turnšek predlaga naj blagovoli okrajni zastop skleniti in naročiti okrajnemu odboru, napraviti prošnjo na deželni odbor, da isti pri političnem deželnem oblastvu predlaga, naj se za tukajšnji okraj v smislu § 6 postavbe od 26. decembra 1893 št. 393 drž. zak. dovolijo izjemna dopustila v podeljevanju stavbnih obrtov. Se soglasno sprejme.

Ker ni nihče več stavil kakega predloga, zaključil je načelnik skupščino.

Druge slovenske novice.

(Osebe vesti.) Deželni vladni tajnik v Ljubljani, g. J. Tekavčič, je prevzel začasno vodstvo okrajnega glavarstva v Logatcu. Višji okrajni komisar v Logatcu, g. Leopold vitez Roth, je poklican v službovanje k deželni vladi v Ljubljano.

(Poročil se je) dne 11. februarja 1901 v Novem mestu dr. Karol Grossmann, odvetnik v Ljutomeru, z Matildo roj. Mehora iz Novegameste.

(Umril je) v Ljubljani g. dr. Pavel Drachsler koncipist pri finančni direkciji. Rajni je bil blag in nadarjen mladenič ter obetal postati odličen bojevnik v narodnih vrstah. Blag mu spomin!

(Ljubljansko prebivalstvo.) Ljubljana je imela 31. decembra 1900 leta 33 955 prebivalcev. Celotno mesto je razdeljeno v šest okrajev, ki štejejo: prvi okraj 4352, drugi 5773, tretji 10 498, četrti 8618, peti 1639 in šesti 3075 oseb. Leta 1857 je štel civilno prebivalstvo 20 747 ljudi, 1869. leta 22 593, 1880. leta 24 618, 1890. leta pa 28 334. V zadnjem desetletju se je torej Ljubljana pomnožila za 5621 stanovnikov. Če prištejemo civilnemu prebivalstvu še aktivno vojaštvo, ki broji 2592 oseb, znaša skupno prebivalstvo ljubljanskega mesta 36 547 oseb, in se je torej pomnožilo za 6043 oseb.

(Trg Vipava) je štel ob koncu preteklega l. 1123 prebivalcev.

(Državni proračun za leto 1901), obsega med drugim tudi naslednje postavke, ki se tičejo Kranjske: Za preložitve zagrebške državne ceste pri Trebnjem 28 000 kron, za preložitve karlovske drž. ceste pri Kandiji 35 200 kron, za

v božjo voljo, pa pojdemo domov. Bom že dal za par svetih maš, da si olajšam dušo. — — — Lej, kako bomo pa domov prišli, ko nimamo konj? — Ako se tukaj ne dobi prilika, bo treba peš capljati najmanj do Dobruškevasi. — — —

V celi vasi ni bilo niti ednega konja dobiti. Ko je bila zadrega najhujša, se pripelje stari Kosmač z dvema konjema v gostilno.

„Kam pa, kam?“

„Domov.“

„Mi tudi, pa konja ni.“

„Temu je lahko odpomoči.“

Vsak kolesel je dobil ednega konja in tako je šlo proti mestu.

In konec?

Gospod Žakelj je celo pot spal. Mladi Florč je celo pot plačeval svoji novi navadi, zahtevani davek. Ropotač je v svoji pijanosti celo pot ponavljal svoj „Hummel-sankt Jernej“ in je padel z voza — doma pa ga je njegova maščevalna žena sprejela z metlo.

In Franc?

Ta je drugi dan od neke prikreval domov ves klavir in pobit in ni znal povedati, kaj se je bilo z njim zgodilo.

regulacijo Save 140 000 kron, za zgradbo uradnega poslopija v Novem mestu 60 000 K, za „Matice Slovenske“ 1000 K, plačo za mesta II. deželnega šolskega nadzornika.

(Milihoranjski urad za Kranjsko.) Kranjska deželna vlada je poslala na Dunaj poročilo, da je na Kranjskem vpeljava melioracijskega urada nemogoča. — Kdor pozna Kranjsko, ve, da je najmanj polovica najplodnostnejših ravnin meliorirane — koliko lepih travnikov, livad in celih pokrajin bi lahko rešil melioracijski urad. Leto za letom morajo odpisovati vladni organi davke vsled poškodb po vodah, a koliko več škoda zadene posestnike same! — Za sedaj je šel up na uspehe melioracijskega urada po vodi brez najmanjšega sledu.

(„Deseti brat“) izvirna narodna igra s petjem v 5 dejanjih, katero je dramatisoval po Jurčičevem romanu g. Fr. Govekar, znani pisatelj, ki je tudi „Rokovnjače“ spravil na oder, se uprizarji v kratkem Glavne vloge bodo v najbolj ših rokah, in upati je, da bo ta nova igra zopet povzdignila ugled slovenskega gledališča in slov. dramatike. Gosp. skladatelj Lavoslav Pahor je zložil osmero pevskih točk po narodnih pesmih ali motivih za soliste, kvartete, moški in mešani zbor.

(Vojaški nabori) na Kranjskem se vrše letos od 17. marca do 12. maja. V Ljubljani bo nabor za mesto 28. in 29. marca, za ljubljansko okolico pa 18., 20., 21. in 22.

(Članom kranjskega deželnega šolskega sveta) so imenovani profesorji dr. J. Lesar, A. Kržič, ravnatelj, dr. R. Junovc in nadučitelj Ivan Pezdich.

(Kranjska na dunajskem splošnem obrtnem sestanku.) Na splošni obrtni sestanek, ki bo dne 17. t. m. na Dunaju, odide iz Ljubljane več obrtnikov, ki bodo zastopali na shodu kranjske obrtne zadrage.

(Umril je) v ponedeljek v Ljubljani gosp. Josip Mubej c. kr. komisar vojne mornarice. Bil je kremenit značaj in odličen narodnjak. Mir in pokoj!

(Napredek domače obrti) Ljubljanska tvrdka Avgust Žabkar je dobila tovarniški patent za železolitarno in za različna strojna dela. Tako imamo Slovenci prvo domačo tovarno te vrste, ki je urejena po najnovejšem sistemu.

(Umril je) v Gradcu pri Litiji načelnik cestnega odbora litijskega g. Iv. Jeretin, star 54 let. Pokojnik je bil pred nekaj leti odlikovan za svoje zasluge za javni blagor z zlatim zaslužnim križcem. N. v m. p.

(Proslava 25letnice lista „Edinost“) so priredili prijatelji tega lista v nedeljo 10. t. m. Zjutraj ob 8. uri je bila tiha sveta maša v cerkvi sv. Antona novega za dušni pokoj pokojnih ustanoviteljev in voditeljev lista, I. Dolinarja, Cegnarja, Jereba, Zvaba in drugih podpirateljev in dobrotnikov. Obširna cerkev je bila polna pobožnega občinstva. Popoldne je bil skupen obed v dvorani pri „Ogrskem kralju“, kjer se je zbralo kakih sto odličnih rodoljubov iz mesta, iz okolice in iz drugih slovenskih krajev. Na tem slavlju so bili zbrani še ustanovitelji lista, v narodni službi osiveli možje, takorekoč očetje „Edinosti“, pa tudi mlajši rod in zastopano je bilo slovensko časnikaštvo, da izreče prezasluženemu listu svoje simpatije. Brzojavke od mnogih strani slovenske in hrvatske zemlje so prinašale pozdrave in čestitke k tej pomembni slavnosti.

(Italijansko vseučilišče v Trstu) V tržaškem mestnem svetu so dne 8. t. m. razpravljali o ustanovitvi italijanskega vseučilišča v Trstu; naravno je, da so Italijani prejeli vse predloge ter bodo osnovali zaklad v ta namen. Glede tega je povdarjal slovenski svetovalec dr. Rybář, da on in njegovi tovariši principijelno niso zoper univerzo, ker pa mestni svet ne spoštuje principa, da se mora dati vsakemu narodu možnost, da se izobrazi na podlagi svojega jezika, temveč odreja slovenskim občanom celo najpotrebnejše šole, ne le v mestu, ampak celo v okolici, zato se Slovenci ne udeležijo glasovanja.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Zopet se približuje čas, ko se treba vpisati v družbo sv. Mohorja. Vabimo torej svoje rojake,

drage Slovence in Slovenke, širom naše domovine, a tudi vse one naše brate, ki so morali zapustiti rodno svojo zemljo in sedaj žive na tujem, da se zberó vsi pod zastavo Mohorjeve družbe, da pristopijo in tako priskrbe za nje nadaljni procvit. Vsa Slovenec, vsaka Slovenka, šteje si v sveto versko in narodno dolžnost, da je ud te naše družbe! Pristopajte ji sedaj zopet v prav obilnem stevilu, da bodo v jeseni naše družbene knjige zopet romale v kar največji množini po vsem Slovenskem, da je ne bo hiše in rodbine slovenske, kjer bi se ne prebirale Mohorjeve knjige, ki podajo toliko primerne berila, koristnega pouka in kratkočasnega razvedrila.

Zato bodi naše geslo: družba sv. Mohorja ne sme nazadovati, marveč mora povsod napredovati, kjer je le mogoče. Mogo je še krajev, kjer bi se moglo število naših udov Mohorjanov še znatno povešati. Zato naj ostanejo družbi zvesti vsi njeni sedanji udi, a pristopi naj tudi čim več novih!

Književni dar, ki se udom pripravlja in deloma v družbeni tiskarni že pridno tiska, je za letošnje tale:

1. „Zgodbe sv. pisma.“ VIII. snopič. — Mnogo prerano nam je zamrl g. prof. bogoslovja dr. Frančišek Lampš, ki si je pri Mohorjanih postavil neminljiv spomenik s svojimi „Zgodbami.“ Krasnega dela ni mogel dovršiti. Nadaljuje to delo na isti način profesor bogoslovja v Ljubljani, pred. g. dr. Jan. Ev. Krek. Delo se ne bo pretrgalo. „Zgodbe“ bi pač ne smele manjkati v nobeni slovenski družini!

2. „Pamet in vera.“ Slovenskemu narodu v potrditev sv. vere. Tega, našim časom jako potrebnega dela, katero spisuje g. župnik J. M. Seigerschmied, izide letos I. zvezek. G. pisatelj v njem pojasnjuje z umstvenimi dokazi in mnogimi izglede temeljne resnice naše vere o Jezusu Kristusu, sveti cerkvi, o vstajenju mrtvih in božji previdnosti. Delo zasluži čim največ bralcev. — Naše častite poverjenike in družnike moramo opozoriti, da letos ne izide molitvena knjiga. Družbena knjiga „Pamet in vera“ ni molitvenik, ampak poučna apologetična (bogoslovska) knjiga v večji obliki na 10 tiskanih polah, v obliki kakor lanska knjiga Antona Martina Slomšek. Zatorej ni treba dodajati veznine za molitvenik.

3. „Umni kletar.“ Spisal ga je g. učitelj A. Kosi. Opisuje jako dobro in temeljito umno kletarstvo. Na 8 polah dodanih je mnogo lepih podob, ki vsebino dobro pojasnjujejo.

4. „Za srečo!“ V tej obširni povesti, ki obsega 12 pol v obliki „Večernic“, nam slika marljivi naš pripovedovalec g. Fr. Malograjski življenje in trpljenje slovenskih izseljencev. Povest bo zanimala vse bralce.

5. „Slovenskih večernic“ 53. zvezek obsega 4 lepe povesti, kratkočasno igro „Ne vdajmo se!“ temeljit pouk o novem dohodninskem davku, več pesmi itd.

6. „Koledar za l. 1902.“ bo izšel v dose-danji priljubljeni obliki s kolikor mogoče raznovrstno, poučno in kratkočasno vsebino.

To je torej naš letošnji književni dar. Slovenci, na vas je, da te knjige romajo v čim največjem številu med naš narod, da se naše družba razširi povsod! — Gg. poverjenike še posebej prosimo, da tudi letos trudoljubivo nabirajo širom domovine raztresena krdela Mohorjanov in jih vpisujejo v našo družbo. Nabiralne pole z denarjem naj se odboru dopošilajo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnosti in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne dopošljejo ob pravem času udnine!

Posamezne udé in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po društvenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vin. za upravne stroške, namreč za svoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštnino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo, in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in nazdol, marveč vselej naprej in navzgor!“

V Celovcu, dne 30. prosinca 1901.

Odbor.

Razne stvari.

(Slovanski konji za Transvaal) Angličani ki so menda že povzeli pokupni konje za svojo krivično vojsko proti Burim, se zašli sedaj v celu v Slavonijo po nje. Nakupni so jih lepo število ter jih pošiljajo preko Zimabve na Boko, kjer se vkrcajo na angleški parnik. To sedaj odposlali so jih že bazu tisto je pravda. Človek se nebihte vprašati odkod pa imajo tisti konji za svojo potrebo, ker jim ni potreba čista ziti, celega sveta za nje? Ali pa jih pošiljajo Burji toliko pobijajo, da jim jih vedno manjka?

(Ohikanost nemških častnikov) Na god nemškega cesarja je priredila čilenska družba v Metz za zabavo med seboj barba. V boju pa je stotnik Adams pretepal polkovnega zdravnika dr. Ruegerja. To je zdravnikovega brata nadporočnika Ruegerja tako razburilo, da je šel v družbi nekega svojega tovariša v stanovanje stotnika Adamsa ter ga tam ustrelil z revolverjem. Nadporočnik se zaprl.

(Zgorela so velika skladišča nafte) v Italiji na Ruskem. Ogenj je uprl 10 tisoč in pol skla diš, v katerih se je nahajalo 55 milijonov pudov nafte. Škoda znaša nad 6 milijonov rubljev. Na pogorišču so našli doslej zgorelih trupel, opečenih je bilo 160 oseb in od teh jih je že več umrlo. Število vseh ponesrečencev še ni znano.

(Posledice vojne na Kitajskem) Iz Pekinga poroča „Laffan Bureau“ v pokrajinah Šansi in Šansi vlada strašna lakota. Dve tretjini prebivalstva je brez sredstev. Princ Čing je izjavil ameriškemu zastopniku, da bodo prebivalci prisiljeni živiti se s človeškim mesom in prodati žene in otroke.

Vabilo

občni zbor

kateriga priredi

„Konsumno društvo“ v Grižah pri Celju

dne 24. februarja 1901, ob 2. uri popoldne
v društvenih prostorih.

POREKLO:

1. Poročilo inventarja z dne 11. februarja 1901.
2. Odobrenje ali potrjenje računov in bilance.
3. Razpis za radniške zadruge.
4. Nasveti in predlogi.

Vsi društveni se prosijo, da se zbiranja polno-
stevilno udeležijo.

ODBOR.

Obžalujem, ker sem razžalil gosp. Josip
Kolenca v Gorenjem. Kohnu. (61) 1

Franc Varlec, trgovec v Brežicah išče za
svojo mešano trgovino pod ugodnimi pogoji
trgovskega pomočnika.

Prednost se daje takim, ki so večji ko-
respondence v obeh deželnih jezikih ter knjigo-
vodstva — in so vojašine prosti.

Ob enem se sprejme spreten prodajalec.
Ponudbe naj vložijo le zanesljivo dobre moči.
(66) 3-1

V svojo trgovino z mešanim blagom, sprejemem takoj
krepkega učenca.

Zahteva se dobro spričevalo, in da je iz poštene hiše.
Ponudbe sprejema trgovina M. Bračič v St. Vidu,
(60) 3-1 pošta Planina (Montprela).

Šolske zvezke

za ljudske šole ima v lasti
zalogi trgovina

Dragotin Hribar-ja
Celje

Kotovska ulica šte. 2.

Naprodaj

Dva učenca

sprejme takoj v šk.
Ivan Rebek, ključničar in tiskar v Celju

POZOR!

Največja zaloge mnogovrstnih semen, prav
strokovnjaško urejena, katere obsej iz 305
vrst najboljše zelenjadice, poljskih, krmakih
in cvetličnih semen, izberi, kateri so za naše
kraje najbolj ugodni in za katerih pristnost
in dobro kaljivo jamčim. Kakor tudi mnogo-
vrstne cvetlice v loncih za sobe itd.

Nadalje se p. poroča za izdelovanje šopkov
in vencev, sveče ali suhe, s trakovi in napisi
vse po najnižjih cenah.

Bogato ilustrirani cenik za leto 1901 pošljem
na zahtevanje brezplačno in frankovano.
Za obilno obiskovanje se priporoča
z odličnim spoštovanjem

ALOJZIJ KORZIKA

umetni in trgovski vrtnar v Ljubljani

10 hl slivovke

pristne, domače kuhe, liter po 55 kr., razpošilja
znanim tvrdkam na trimesečni odlok, neznanim
po poštne povzetju.

Luka Senica, Podgorje, p. Sevnica, Štajarsko.
(67) 2-1

stalaza in pudel

sta po nizki ceni naprodaj. — V.č. s. izve pri
Lorenc Pokorny v Celju, „Narodni dom“.

Dobro ohranjen (63) 2-1

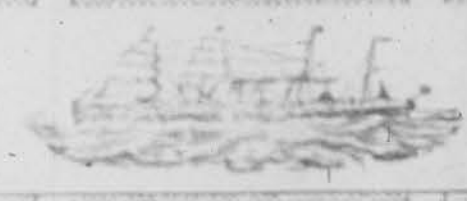
glasovir in gosli

so po jako nizki ceni naprodaj. — Natančneje pove
nadačitelj V. Jarc v Braslovčah.

Vožne karte in tovarni listi v

AMERIKO

Kralj belgijski poštni parnik.

Red Star Line iz Antverpna naravnost v
Novi Jork in Filadelfijo.

Koncessijana od vs. c. kr. avstrijske vlade.
Pojasnila: G. Red Star Line, Dunaj IV.
Wiennergürtel 30 ali pa

Julij Popper, Habsburgstr. Nr. 2, Innsbruck.

Drag. Hribar-ja

v Celju

Kotovska ulica šte. 2

zaloge vseh vrst blaga

krasnih razglednic

in svetilnic in

raznih verzij komad po 5 kr.

Zanimiva naročila izvršujejo se

točno in le proti predplačilu.

Naznanilo in priporočilo!

Podpisani nastavljam sl. p. n.
občinstvu, da sem prevzel z dnem
1. svečana t. l.

gostilno v „Narodnem domu“ v Celju

točji bodem povsem pristna naravnost
vina in obče priljubljeno marčno pivo
iz narodne pivovarne g. S. Kučec
iz Zalca. Skrbeti bodem za izvrstno
kuhinja in točno postrežbo. Na raz-
polago so tudi elegantno upremljene

sobe za prenočišča

po nizki ceni.

Torej gredo vsakega izvanrej-
skega Slovenca, kadar pride v Celje,

naj hodi v „Narodni dom“.

Priporočajo se za obilni obisk
bilježim z odličnim spoštovanjem

Fran Lajovic, gostilničar.

Močan deček

s primerno šolsko izobrazbo, vešč obeh deželnih
jezikov, ki ima veselje do trgovine se sprejme
tako za učenca v mešano trgovino. Kje, pove
(68) 2-2 upravnistvo našega lista.

Slovenei pozor!

Zahtevajte posod

nogavice, rokavice,

jopiče in vse vrste

pletenin iz

D. Hribar-jeve tovarne

To domače blago je
trpežno, ceno in se
koda z vsakim drugim
izdelkom bedisi ka-
tere koli konkurence.

Slovenski trgovec.

Odgovorni urednik in izdajatelj Ante Beg